

10 najlepszych polskich koni arabskich, sprzedanych na aukcjach 1970-2023

Krystyna Chmiel

Pepita, fot. Erwin Escher, opublikowano za zgodą Araby Magazine.

I co nam zostało z tych lat?

Zestawionych poniżej zostało 10 ogierów i klaczy sprzedanych na aukcjach „Polish Prestige”, potem „Pride of Poland” w całym okresie ich odbywania. Jako kryterium przyjęto raczej ich wartość dla polskiej hodowli niż osiągnięte ceny. Zauważmy, że prawie wszystkie (z wyjątkiem Pilarki po og. Palas, aczkolwiek podnoszą się głosy, że odgałęzienie tego rodu poprzez ogiery Ararat i Emigrant można uznać już za zasymilowane w Polsce) mają obustronnie polski rodowód, w tym także rekordzistki cenowe. Większość tych koni zdobywała w przeszłości tytuły Czempionów i Best In Show.

A dziś co mamy? Na 117 koni zgłoszonych do XLV Narodowego Pokazu Koni Arabskich Czystej Krwi tylko 9 (7,63%) można zakwalifikować jako „Pure Polish”. Na ironię zakrawa, że Najlepszym Koniem Pokazu została klacz Evett Magic, posiadająca tylko 18,75% polskiego rodowodu, a Nagrodę Girlan Bey`a (ogiera hodowli Michała Bogajewicza, który z czysto polskim rodowodem potrafił w 2005r. dojść do tytułu Wiceczempiona Świata Ogierów Młodszych!) otrzymał najlepszy w stawce rocznych ogierków – klikowski Poker Face KL, mający $\frac{3}{4}$ obcej krwi.

O tym, że to nie przypadek, tylko tendencja, świadczy wyprzedawanie córek Eksterna (3 na Summer Sale) i fakt, że **wszystkie** klacze pokazowe i aukcyjne były pokryte obcymi reproduktorami. Jak to nazwać, jeśli nie przekrzyżowywaniem tego, co zostało z polskiego stada matek, którego przedstawicielki już są w mniejszości? W zamieszczonych uprzednio wspomnieniach Marek

Grzybowski zauważył, że „Polską hodowlę, która za Krzyształowicza i Jaworowskiego wytyczała światowe trendy, ich następcy poddali modzie dyktowanej przez innych”. Zarzucali im to architekci „dobrej zmiany”, ale sami jeszcze dalej zabrnęli w tym kierunku. Aż się prosi o zacytowanie Wyspiańskiego: „Miałeś, chamie, złoty róg...” Dobry tegoroczny wynik finansowy nie upoważnia do spoczęcia na laurach, bo wiecznie zagraniczni kupcy nie będą przyjeżdżać po materiał tak samo „zglobalizowany” jak to, co mają u siebie!

Kwestura. Rys. Stanisław Szereda.

1. Og. **El Paso** gn. 1967 (Czort – Ellora), Janów Podlaski – 1 000 000 USD, 1981
2. Og. **Bandos** s. 1964 (Negativ – Bandola), Janów Podlaski – 806 000 USD, 1982 (www.plpj.pl/bandos)
3. Kl. **Pilarka** s. 1975 (Palas – Pierzga), Janów Podlaski – 215 000 USD, 1990
4. Og. **Batyskaf** s. 1990 (Pamir – Bajeczka), Janów Podlaski, 450 000 USD, 1997
5. Og. **Druid** gn. 1993 (Wojśław – Dalida), Michałów – 500 000 USD, 1999
6. Og. **Pamir** s. 1984 (Probat – Parma), Janów Podlaski – 100 000 USD, 2000
7. Kl. **Kwestura** kaszt. 1995 (Monogramm – Kwesta), Michałów – 1 125 000 EUR, 2008 (www.plpj.pl/kwestura)
8. Kl. **Pilar** s. (Fawor – Pipi), Janów Podlaski – 240 000 EUR, 2010
9. Kl. **Pepita** s. 2005 (Ekstern – Pepesza), Janów Podlaski – 1 400 000 EUR, 2015 (www.plpj.pl/pepita)
10. Kl. **Perfinka** s. 2011 (Esparto – Perfirka), Białka - 1 250 000 EUR, 2020 (www.plpj.pl/perfinka)